ALLAHA ISMARLADIK ABÜÜÜ!..

SOKAK LAMBASI

Turgut YILMAZ

USTURA'dan

BİZ GİDERİZ ADIMIZ KALIR DOSTLAR BİZİ HATIRLASIN

Dört yıllık Ustura macerası burada noktalanıyor sevgili okurlar.

Şimdiye kadar Türkiye'nin en çok satan mizah dergilerinde çalışmama rağmen hiç bir ayrılık bu veda yazısı kadar beni hüzünlendirmedi.

Dört yıl önce Mecidiyeköy'de damı çerçevesi akan bir binanın beşinci katında başlayan Ustura macerasının böyle sonuçlanması üzücü olduğu kadar da düşündürücü.

Şimdiye kadar edepli mizah yapma düşüncesiyle bir sürü mizah dergisi yola çıktı.

Ustura onların açtığı kulvarda yürüdü ve bu süre içinde bir dolu genci Türk mizahına kazandırdı.

Ustura kapanır.

Her dergiyi alanlar Ustura'yı da alır ama mutlak diğer dergilerin başlattığı Ustura'nın genişlettiği bu yolu devam ettirenler olacaktır.

Bu kadar yıl sonra Ustura'nın kapanıyor olmasına elbette üzülüyorum; ama asıl üzüntüm Ustura'nın yetiştirdiği pırıl pırıl ve çok yetenekli gençlerin ortada kalması.

Maalesef hiç bir süreli yayın organı bir "Cumhuriyet" gazetesi kadar olamayıp genç mizahçılara imkân tanımadılar.

Belki de genç Usturacılar dünya görüşlerine hiç katılmadıkları yayınlara gitmek mecburiyetinde kalacaklar.

Dört yıl içerisinde sizlerle acı tatlı anılarımız oldu.

Eğer hakkımız geçtiyse hakkınızı helal edin. Zor günlerde ihmal ettiğimiz kardeşlerimiz bize gönül koymasınlar.

Gerek bu süre içerisinde bize maddi manevi destek olan herkese teşekkür ediyoruz.

"Mizahsız bir toplum korkunçtur ama herşeyi mizah olan bir toplum daha da korkunçtur."

Ülkemiz herşeyi mizah olan bir toplum olma yolunda. Artık mizah dergilerine de ihtiyaç yok gibi.

Allah'a emanet olun.

HASAN KAÇAN

USTURA

HAFTALIK BAĞIMSIZ MİZAH DERGİSİ

29 Kasım 1997 • Sayı: 168

Sahibi: İz Yayıncılık San. Tic. Ltd. Şti. **Mizah Yönetmeni:** Hasan Kaçan **Teknik Koordinatör:** Fatih Kaçan **Sorumlu Yazı işleri Müdürü:** Halil Küçük **Ustura Yazar-Çizerleri:** Asım Amca, Ersin Kutluhan, Emine Yılmaz, Melek Demir, Yüce Yılmaz, Mehmet İlhan, Ahmet Altay, Turgut Yılmaz, Sadık Pala, Mümin Durmaz, Alpay Ocak, Turgut Demir, Yüksel Bayram, Metin Kaçan, Ahmet Ercan, Selim Şener, Erdal Aykan, Şafak Tavkul, Hakan Öngelir, **Grafik:** Aşkın Kamberoğlu **Dizgi:** Ahmet Çağrıcı **Kaligrafi:** Şevki Sayışman **Baskı:** Milsan **Ulaşım:** Mahmut Gedik

Adres: Çayhane Sk. Albayrak İş Merkezi No: 1/3-4 Topkapı İstanbul
Tel: (212) 613 14 80 **Fax:** (212) 613 14 92-93

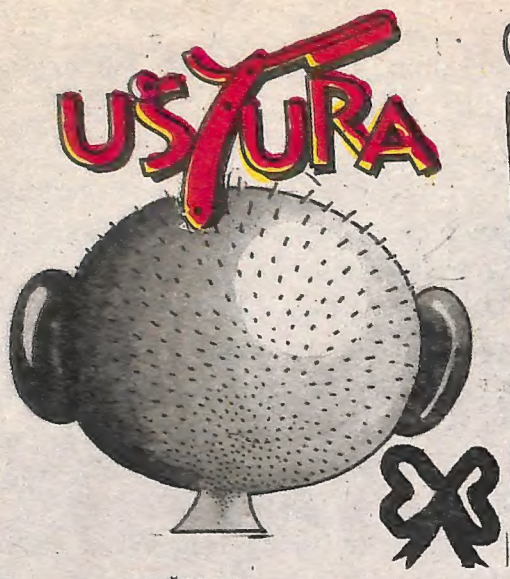

OĞLUMA

Oğlum yalan söyleme ömrün kısalır
Oğlum insanda dürüst ahlak aranır
Oğlum sakın olaki harama bakma ha!
Haramdan altın taç yapsalarda başına takma ha!

Oğlum kötülerle arkadaş olma sakın.
Oğlum kötülerle arkadaş olursan kalmaz ki aklın
Oğlum kötü arkadaşlar seni yoldan şaşırtır
Bilirim kötüler seni türlü belalara düşürür

Oğlum kötülük yok senin kanında
Oğlum Rabbine sığın gençlik anında
Oğlum Cennet anaların ayakları altında
Olum anana atana kırıcı olma ha!

ASIM AMCA

Güneydoğu'da eğitim iflas etmiş durumda... 11 ilde 2 bin okul kapalı 130 bin öğrenci eğitim alamıyor.

Milletçe cinnet geçiriyoruz

PAPARAZZİ

- Ersin kardeşimizin sağ eli haşlanmış. Uf çok geçmiş olsun.
- Minik Bir köpek çalışma odamıza dadandı. Pireli, mireli birşey!
- Şevki abi bir ara kestirdi. Horlması buralara kadar geldi.

Sigara yasağı başladı... Bundan böyle 5 kişiden fazla insanın bulunduğu kapalı mekanlarda sigara içilmeyecek, içinler için özel tecrit odaları yapılacak...

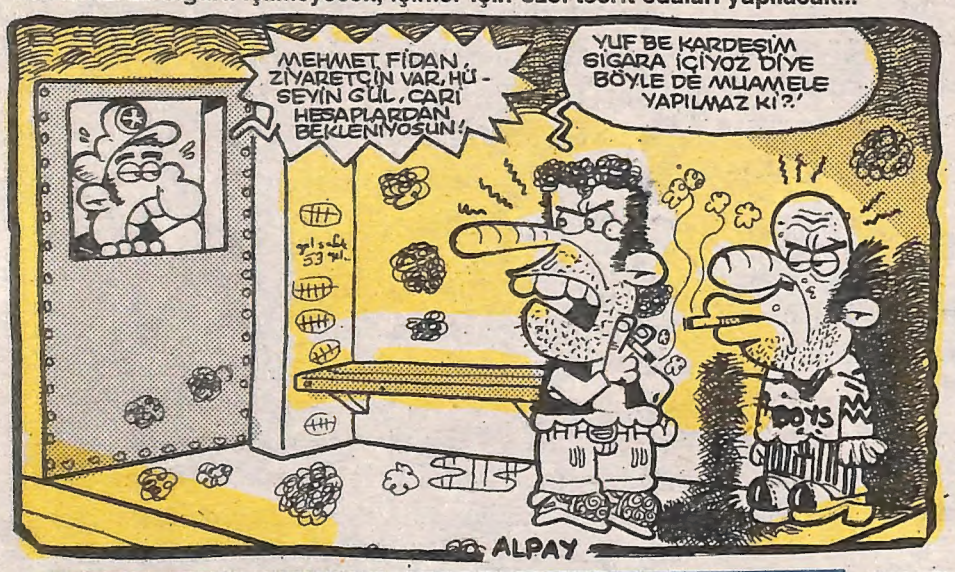

Öğretmenler gününü buruk kutluyan öğretmenler geçim zorluğu yüzünden ek işlerle uğraşıyorlar...

VEHİP SİNAN USTA'DAN

30 Kasım'da sayılıyoruz...

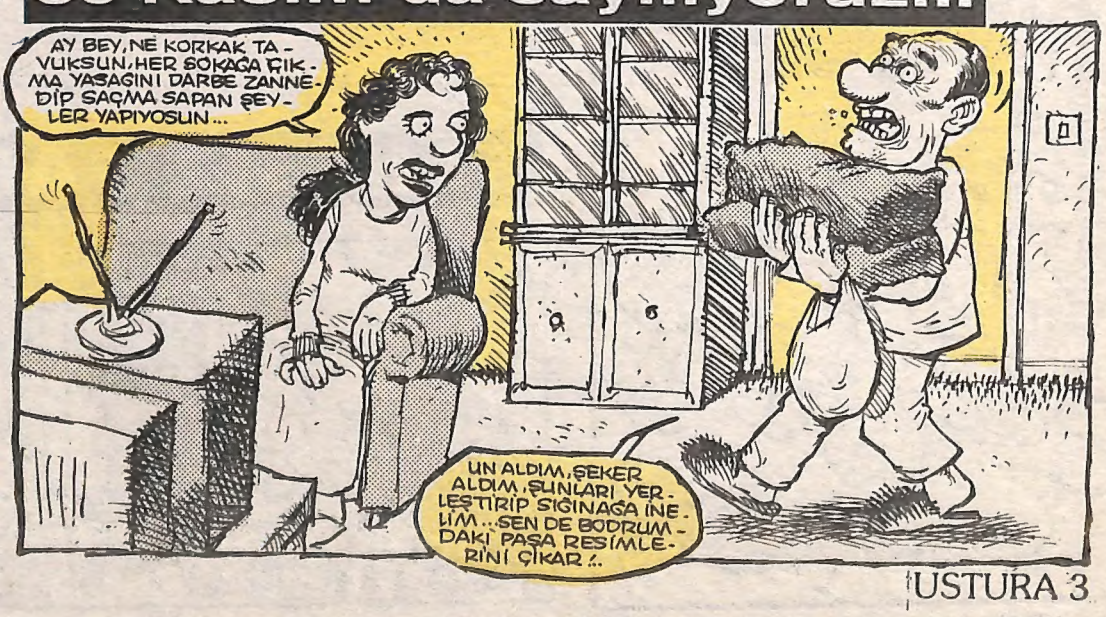

CEM ŞEKER

Sevgili Ustura yazar, çizerleri ve özellikle 166. sayıdaki sayın dizgici. Hepinizi saygı ve sevgiyle selamlıyorum.

inanın sizleri, tümünüzü çok seviyor ve beğeniyle takip ediyorum.

Bu mektubu yazmayı ne zamandır düşünüyordum, ve ne zaman elime bir kağıt kalem alsam, muhakkak bir şeyler çıkıyor ve erteleniyordu. Ancak "pasif okuyucu" cümlesi bana iyi bir dokundurma yaptı. Ve sonunda yazmaya karar verebildim. Zannetmeyin ki kızdım, hayır asla, ama dile getiremiyordum. Size çok minnettarım sayın dizgici.

Ancak diğer Usturacılara kırgınım, çünkü bizi hiç teşvik etmiyorlar. Bana mı öyle geliyor? Evet Ustura'da görmek istediklerim:

Birincisi sayfa sayısı, inanın bana yetmiyor. Çünkü onu okumaya doyamıyorum. Biliyorum, sayfa sayısı artarsa haklı olarak fiyat artışıda olacak. Olsun razıyım. İkincisi okurların hikâye, deneme, ve karikatürlerine yer vermeniz.

Ben çizemem aslında yazamam da, ancak "Harman Kaplan"ı tanıdktan sonra zannedersem hayâl dünyam genişledi.

Söylemek istediğim önemli bir şey daha var. Başörtüsü eylemi. Canı-ı gönülden destekliyorum, ama tek yaptığım bu. Bu yüzden kendime çok kızıyorum. Yapabileceğim başka bir şeyin olmadığını düşünmek beni sinirlendiriyor. Aslında bizler sadece pasif okuyucu değil, her konuda pasif insanlarız. (Şahsen ben).

Ben kendimde örtülü bir genç kızım. Sadece örtülü olmam yeterli değil biliyorum. Ama bir şey yapamıyorum. Düşünüyorum ve üzülüyorum. Keşke onlarla beraber olabilsem, onlarla beraber sesimi yükseltebilsem. Ben de varım, sizinleyim diyebilsem.

Eylemde bulunan, tüm ablalarıma, kardeşlerime ve arkadaşlarıma söyliyceğim son şey; siz takdir ediyor ve destekliyorum. Haklı olduğumuz sürece yüce Allah daima bizimledir.

Sorular:

"Yüreğin Sesi" köşesi nerde?

Hızz şiirini kim yazdı?

Mümin Durmaz nasıl biri? Espirilerinin ve çizgilerini çok güzel olduğu iletin.

İ. Sadri artık neden yok? Onu özledik.

Hazdık nedir? Hiç düşünmedim, cevap verememe.

Ve Alpay Ocak "Gizemli Erkek" çok hoştu, onu tekrar görmek isterim. Beni kırmayın please.

Hayal Panosu'na gelince, bence yeni çağın başlaması hayâl değil! Ama bu olayda nasıl bir görevin olur bilemem. (Süper-man, Persil-man, Hee-man).

Umarım bizi hiç yalnız bırakmazsınız.

Şimdi diyeceksiniz ki "siz okuyucu olarak bizi bırakmadığınız sürece biz de sizi bırakmayız."

Elimden geldiğince sizi alıp okuyacağım Allah'ın izniyle birakmayacağım. Hepinize saygılar sunuyor, üstün başarılar diliyorum.

Not: 22 Kasım doğum günüm, n'olur kutlayın, yoksa kendimi intihar ederim.

Not: Erol Soylu abim, asker, Gölcük'de onu da unutmayın.

Sıkı bir okuyucunuz.

L. Soylu

İyi ki doğdun LEYLA

Ağlıyorum...

Düştüğüm buhrana, yalnızlığa
Yaşadığım medeniyete
Ve... Sensizliğe ağlıyorum...
Kimse anlamaz gönlümün ızdırabını
Ruhum yakarışta, dilim haykırır ismini
Anlatamam derdimi, kim anlarki
Senden başka...
Gecelerin, dost olan karanlığında
Yüzünü bir görsem
Bitse şaşkınlığım, bitse isyanım,
Kopsa, kopsa boynumdaki nefs zincirim
Uzansa sana ellerim
Uzansa ah! bir uzansa,
Sana, ey uğruna kainatın yaratıldığı
Son, ey büyük sevgili...

***

Selamün Aleyküm sayın Ustura çalışanları.

Aslında yazı yazacaktım. Fakat içimdeki duyguları henüz bir hizaya getiremedim. Derginizi altı aydan beri okuyorum. Aslında sizi tanımadan önce ara sıra diğer mizah dergilerini alıyordum. Ama sizdeki sadeliği, abartıya kaçmayan ve özellikle belden aşağı kaçmayan (zira diğerlerinin espri kaynağı malum) yazı ve karikatürlerinizi çok takdir ettim. İnşallah sizle devam edeceğim.

Allah'ın selametini üzerinize olsun.

Hakkı Arslan/TARABYA

ŞANSSIZ SADİ

SADIK PALA

FAHRİ HEMŞERİ

Ersin Kutluhan

ÇİZERİN SON NOTU

Kendinize iyi bakın, kurda kuşa yem olmayın!.. Hatalar olduysa affola!..

DİZGİCİNİN SON KEZ BOŞ BULDUĞU YERE YAZDIĞI BİR ADET ŞİİR

Cadde kalabalıktı.
fabrikadan dönen işçiler,
camiden dağılan cemaat,
ikili-üçlü gezenler,
boyacı sandığı altında
ezilen boyacı çocuk, simitçi.
Müthiş bir fren sesi.
Bağırtılar, ağlayıp sızlamalar.
Rahmet dilemeler,
"ah! vah!"lar...
Ve de hoşçakallar...

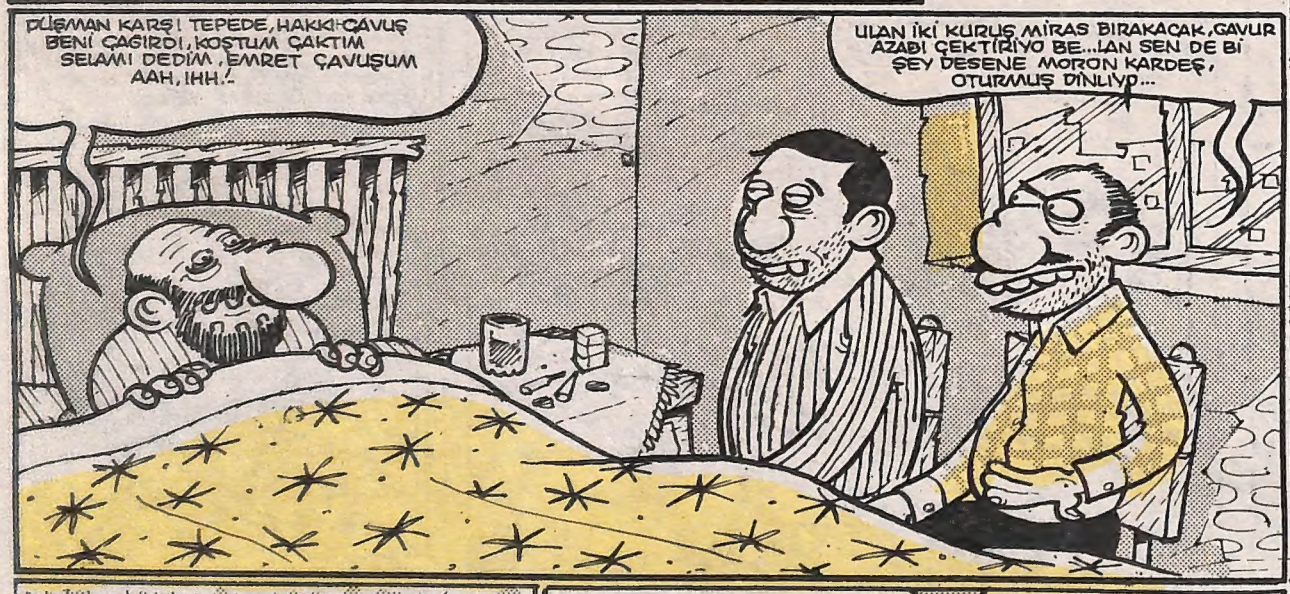

KOMİKTİREN KARİKATÜRLER

UZUN SAÇLI KAHRAMAN **SARKAN**

PİROFESYONELLER:

KÖTÜ AN HİKAYELERİ

mümin durmaz

KORKULUK.....CİDDİ HİKÂYE.....(Modern bir Franz KAFKA hikâyesi)

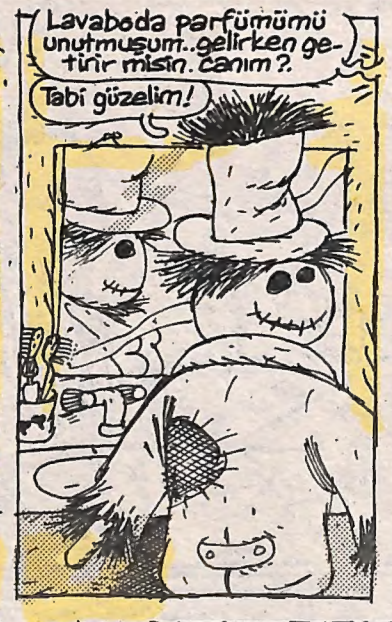

HANSEL İLE KRATER

Melek

Bundan önce yazmıştım yazımı, ayrılığa dair haberler gelince yazıyı değiştirip, değeş-memekte tereddüt ettim. Ayrılıkları sevmiyorum. Ona dair yazılarıysa hiç...

"Önceki hafta ne yaptım" adlı köşeyi okuduğumda, kendimi çok kötü hissettim. Sanki ani bir ölüm haberi almıştık ve sanki o yazılar da ölenin –herşeyden habersiz– son sözleriydi.

"Uzaklardan bir ses duyarım

Bütün işler kaldı yarım"

Neye yarar artık bizi aramanız, telefona çıkacak dost sesi olmadıkça, size sitem etmişim, çok seviyormuşum veya bana küsmüşsünüz. Artık hiçbir şeyin önemi yok. Ecel geldi ve hak vaki oldu. Elden hiçbir şey gelmiyor...

Ama inanın, bunca zaman içinde severek, özleyerek aşkla yaptığım nadir işlerden oldu Ustura serüvenim. Bunca yıl hep başkalarının yazdıklarını, çizdiklerini takip etmiş, sonra amatörce de olsa– biz de bu işe talip olmuştuk. Hasan Abi özellikle hanımların yazıp–çizmesini isterdi. Ayol deli miydi neydi? Herkes bizi okullarımıza sokturmaz, istikbalimizi ellerimizden çekip alırken, Ustura'da çok farklı bir anlayışla karşılaştık... Ve şaşırdık. Cidden.

Burda yaşadığımız herşey güzeldi. Sizin sağ ve esen haberleriniz her daim mutlu etti beni. Acılarınızı, aşklarınızı, aşkla bağlı olduğunuz inançlarınızı paylaştık. Sonu bu olmamalıydı. Ömrü boyunca asla don giymediğiyle övünen ne idüğü belirsiz ber kadın trilyonlar götürürken, ömrünü kitap aralarında geçirmiş beyinler, iki kuruş paranın ucunda, idama mahkum edilmemeliydi. Ve biz müslümanlar bu kadar ezilmiş, bu kadar yenik, bu kadar korkak ve kendi kardeşine karşı bu kadar kin yüklü olmamalıydı. Ama ümitsiz değilim. Asla, biliyorum ki her zorluğun ardında muhakkak bir kolaylık var. Miracınız hayrolsun!

"Ne duttum devlisi hafta, n'ettim" adlı köşe:

■ Pazar günü Aysen'le gezindik, tozunduk. Kestane şekeri yidik, çay içtik. Beyazıt meydanındaki pazarda kot etek aradık, Entin sonunda da Sultanahmet Camii'nde namaz kıldık. Hava çok güzeldi, muhabbet iyiydi. Dolaysıyla çok ama çok mutlu oldum. Ha unutmadan, filime gitmek istedim, Cüneyt Arkın'ın son filmine. O kabul etmedi. Ağlarmış. (Burasını uydurdum. Herkeşler "Mesaj" filmine git diyodu. Ben de "gideyim bari" diyodum. Ama olmadı. N'apiyim. Kader...)

■ Bende bir örgü merakı başladı ki, sormayın gitsin. Nişanım Yunus Arif'ciğime kazak örüyom şimdi. Ama nasıl yaka yapılır, nasıl ilik açılır bilmiyom. Kızlar, n'olur beni bilgilendirin.

■ Hasan Basri kardeşim. Gönderdiğin şiir kitabını kim yazdı? Güzel şihirler var... Küzme de bana yaz e mi?

■ Gebermeyesice Halime Er, niye aramıyon kız?

■ Dergiye Salı günü geldim. Hiç kimse yoktu. Pardon Alpay Ocak vardı. Ona hep çay getirdim. Sağolsun gazetenin danışmasındaki danışman Bilal abi taze çay yapmıştı. Oh, lüp lüp içtik. Unutmadan, Alpay'ın bulunduğu odaya öyle "haldır" diye girince, korkudan ödü koptu. Allah Allah! Bi de asker olucak. Ömrünün yarısı gitmişmiş...

■ Geçen hafta çok garip bişiy oldu. Böyle birşey hiç yaşamamıştım. Kardeşim işteydi. Akşam saat dokuz filan. Ben de gezmeden geldim. Ama bir uyku bastırdı ki sormayın, gitsin. Tuhaf bir uyku hali çöreklendi üstüme. Soba da açık. Elektrik sobası. Onu kapattım. Bu defa üşüdüm. Tekrar açtım. Uykum dağılsın diye geziniyorum. Saat onbuçuk filandı galiba. Sobanın başında sızmışım. Ama "uyumamam gerek" diyorum içimden de... O sırada n'oldu bilmiyorum. Pat diye kalktım; (gözüm açık ama uyuyorum hâlâ) kapıyı açtım, bir baktım ki salondaki kitapların başındayım. Kalbim nasıl atıyor, anlatamam. Resmen salaklaştım. Ölüyorum zannettim ya! Çok ama çok tuhaftı. Siz hiç yaşadınız mı benzer bişi?..

■ Son olarak: Rumuz 12. Mektubun valla çok ama çok güzeldi. "Beni muhakkak ara" olacaktı orası tabi ki. Eksik çıkmış. Şiirler de nefis. Bir telefon sarkıt. Ellerine, yüreğine sağlık...

Hepiniz muck'landınız tarafımdan!

EŞŞEK HERİF

Hasan Kaçan

Kayalara gelesin...

Çukur...

Ziya'ya arap!..

Kahve soopeti...

Yakan aşk...

Melek T

Kısacık... Kısacık... Kısacık.

* Star'ın bir muhabiri var. Daha doğrusu habercisi. Hakan Aygün. İyi–hoşsohbet biri. Star'ın bir başka muhabiri daa var-mış- Deniz Arman. ikisi de birbirlerine çok benziyorlar ve ben Deniz Arman'ı Hakan Aygün diye seyrediyordum. Diyebilirsiniz ki: "E ne var bunda?" Yok, alınacak hiçbir ders yok. Ama ben üstü-

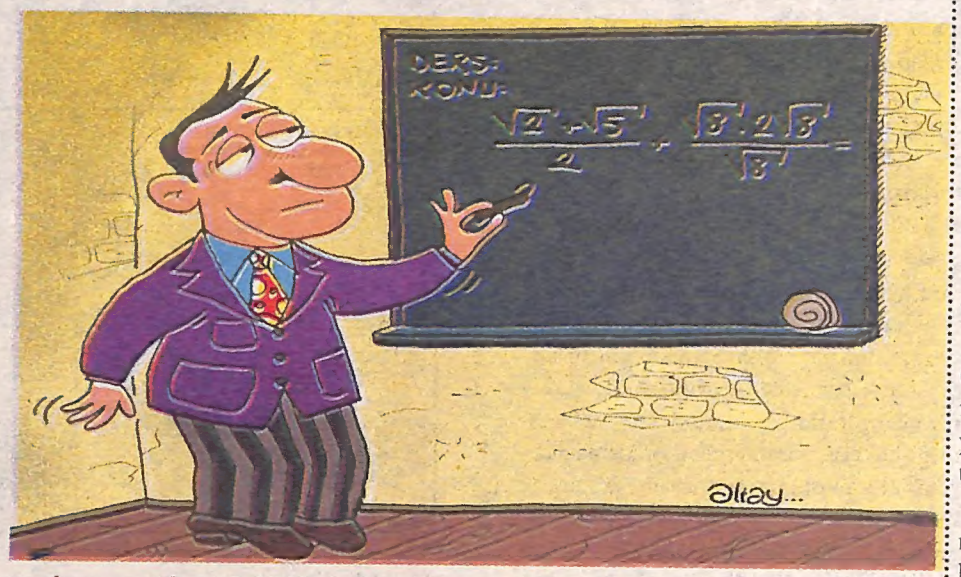

me alınıyom artık, yüzleri bu kadar karıştırırsam, bir 10 yıl sonra –yaşarsam tabii– halimi düşünemiyom... Artık teyzeme hala, halama dayı, kendime baba diyeceğim... Azimliyim yine de, her akşam seyrediyom; bir ipucu yakalayabilir miyim diye... Ama ıhh, sesleri bile benziyor...

Ama içimde hâlâ bir şüphe var. Bence Deniz Arman diye biri yok. Hakan Bey mahsuscuktan ismini değiştiriyor akşam bülteninde... (Doktor, n'olur yardım edin. Bunuyom mu?)

* Son günlerde çıkan bir reklam, tabir caizse beni büyüledi. Reklamını yapayım biraz... Protondeyü bir araba çıkmış ya... Hah işte onun reklamı. İlkönce bir teneke kutunun üstünde kravatlı, jön biri oturuyor. O sırada afilli bir araba, yakışıklımızın üsütne doğru geliyor. Bizimki canını zor kurtarıyor. O sırada arabanın kapısı açılıyor. (İşte burası çok önemli) Maale kavesinden çıkmış gibi bir zat-ı muhterem hemencecik o tenekeyi kaldırıyor. (Kutunun da üstü kirli ha) Ve mesajını veriyor... "Artık dokunulmazlık kalkıyor"... Çok manalı bakıyor gözüme gözüme. Ama annamadım. Ne demek istedi. Kandırdım kandırdım. Benim bayıldığım, yanıp bittiğim reklam bu diil. Bunu aleme ibret olsun diye yazdım. Gerçeği ise yine bir Proton marka otomobil reklamı. Söz-möz yok. Ama harikulade. Vallahi. Atlar var, bayraklar, araba. Uçsuz bucaksız bir step. Atlar arabayla birlikte koşuyor. Müzik ona uygun. Kim yapmışsa böyle az ve öz filmi, tebrik ederim. Bravo...

Ama bebek, sen de çık artık ya! Meraktan göbeğimiz çatladı...

* Öğretmenler gününü kutladık. Çok sevgili öğretmenim Harun Köksal'ı arıyorum. 80'li yıllarda –yanılmıyorsam Andırın'a bağlı– Köleli köyünde öğretmendi. Upuzun boyu vardı. Bir yıl okudum orda ama, sonra taşındık köyden. Sevgili öğretmenimi tanıyan veya yerini bilen varsa, n'olur bana yazsın. Ölü veya diri farketmez (Yok bu espri buraya gitmedi...)

İstisn

Dok

Dışarda...

– Okul yolu d
mek bilmezmiş b
na! Yürü yürü, u
rünmedi bizim o
şu kalabalığa bak
na! Neler oluyor a

– Bakanlarımız
gelmiş galiba. K
bakılırsa, bir ihtir
hitaben konuşma

– Hadi gidip biz
yelim.

– Saçmalama
Okula yetişebilme
rım saatir hönkü
yürüyoruz... Hadi
tabanvaya kuvvet

– Ama ben Bak
mek istiyorum. Bi
kika yeter, ha n
Müstesna?

– Off, off! Peki
kaç dakika!...

Az sonra...

– Ay çok keyi
Kalabalığın arasınd
le sıyrıla Bakanın
ğu parti otobüsünü
kadar gelmişiz. Ha
de farketmedim
Bakanın yanında ik
letvekili var.

– Biliyor musun
ben yavaş yavaş ö
ye başlıyorum.

NİHA

GAYRİ SAFİ MİLLİ HAFIZA

ahmet altay

Selam dost...

Bu hafta moralim oldukça bozuk. Yazı yazmak için konu bile bulmak istemiyorum. O nedenle yine konuk bir yazı...

Nasıl bir dünya istiyorum? Ütopyalarım, hayallerim ve gerçekleşmesi bana bağlı, gerçekleşmemesi ise tamamen benden bağımsız şeyler;

■ *Müthiş güç sahibi olmak; tüm güçleri nötrleştirmek için...*

■ *Sonu olmayan yolculuklar; nereye gitmek istediğimi bilmeden gitmek...*

■ *Herkesin yaşamak istediği yerlere yerleştirerek sorunsuz dünya...*

■ *Bulutların üstünde yaşam...*

■ *Ulaşılmaz noktalara ulaşmak, ulaşılamıyanı ulaştırmak...*

■ *Sihirli değnekle tüm kötüleri iğrenç duruma getirmek...*

■ *Acımama duygusunu tüm insanların içinden çıkarmak...*

■ *Hiç büyümemek; daima çocuk kalmak...*

■ *Kuşlar kadar özgür, çağlayan kadar sınırsız olmak...*

■ *Teknolojisiz, silahsız, son derece ilkel ama mutlu ve sorunsuz yaşam...*

■ *Konuşmak yerine gözlerle anlaşmak...*

■ *Sessizliğin ihtişamını dinlemek...*

■ *Herkesin sorununu çözen, tüm bilgeliği ile dünyaya ışık saçan karizmatik lider olmak...*

■ *Sonsuz bir vadide avazımın çıktığı kadar bağırmak...*

■ *Çoğu zaman kelebek gibi masum, sırası geldiğinde şahin olmak...*

■ *Tüm ülkelerin sınırlarını kafama göre çizmek...*

■ *Bana ait bir ada; ve oraya götüreceğim üç şeyin kemseyi enterese etmemesi...*

Fatih Mehmet Altay

Evet sevgili okuyucu dostum. Epey zamandan beridir birlikteyiz. Beğendiğin ve de aman be ne biçim yazı bu dediğin yazıların yazarını son kez okuyorsun. Ümidimim yine karşılaşmak. İnşallah öyle olur. Ama hayat işte; ne zaman ne olacağı belli olmuyor. Acısı, tatlısı ile hayat devam ediyor. Ustura'lı veya Ustura'sız... Temennim Ustura'nın tekrar yaşaması... Son olarak aklımdan ne geçiyorsa, redakte etmeden özgün ve özgür bir şiir yazmak istiyorum;

Anlamıyoruz biz sanattan manattan!

ozu

e Müstesna

nsak mı?

– Bakanın atıp tutuklarına mı, yoksa bana mı?

– Bakanın söyleyeceklerini dinlemesek de, milletçe hepimiz biliyoruz zaten. Miting meydanlarında her zaman politikacı ağzıyla konuşurlar.

– Dolayısıyla (b) şıkını işaretlemek durumunda kalıyorum, kalbimde Müstesna yeri olan biricik ikizim Müstesnacım. Yani bana öfkelisin.

– Evet, öyle!.. Hadi yürü gidiyoruz. Okula bir saat geciktik.

– Dur... dur yahu kolundan çekiştirmesene!

– Genellikle kızgın anlarımda nazik davranmayı aklımdan geçirmem İstisna!

– Bâri gelmişken şu milletvekillerine bir kerecik dokunsaydım. Mâlum onlar şöhret sahibi insanlar.

– Dur, dokunma sakın!

– Ayyh beni korkuttun!... Hem .. hem niye dokunmayacak mışım?

– Henüz dokunulmazlıkları kaldırılmadı da ondan a sersem sepet kardeşim... Hadi şimdi doğru okula... Marş... Marş!...

GÖKÇEK

Ne mizah dergisi mi o da ne loo?
Gapanıyormuyumuş ameeen boş-
lan...
Sanatçıdan da anlamıyoruz!
Ne biçim gapak lan bu?
Benim fikrimi yansıtmıyo almıy-
n,
Bi da Ustura mustura...
Heh he gapanıyo işte;
Ben almadım ya, ondandır...
Yok, yok sanata değer yok bizde!
Of be ne güzel cızmış lan!
Kim olcek olum; Salih Memecan;
Yok işte bizde böyle bi adam...
Adam bu işi yutmuş be abi;
Hahhah haa ulan helal adama be!
Sanatçımızı da öldürüyoruz;
Hem de büyük zevk alarak!
Biz de herşey para,
Sanat mı, o da ne?
Iyi para kazandırır mı?
Yok mu; o zaman kalsın...
Sevgili okurum eğer benim ile has-
al etmek istersen adresim işte:
önü Mh. Dere sk. Ötüken Sitesi A
. D:3 K:6 Sefaköy-İstanbul
Selam dostum...

FATİH KAÇAN

FATİH'İN HARİKA DÜNYASI

HAFTANIN SATIRI

Bu son, evet gerçekten son köşemiz. Bu son köşemde bana yardımı dokunan Serkan kardeşime çok teşekkürler... Evet hepinize elveda artık nerede, ne zaman görüşürüz Allah bilir..!

THE END.

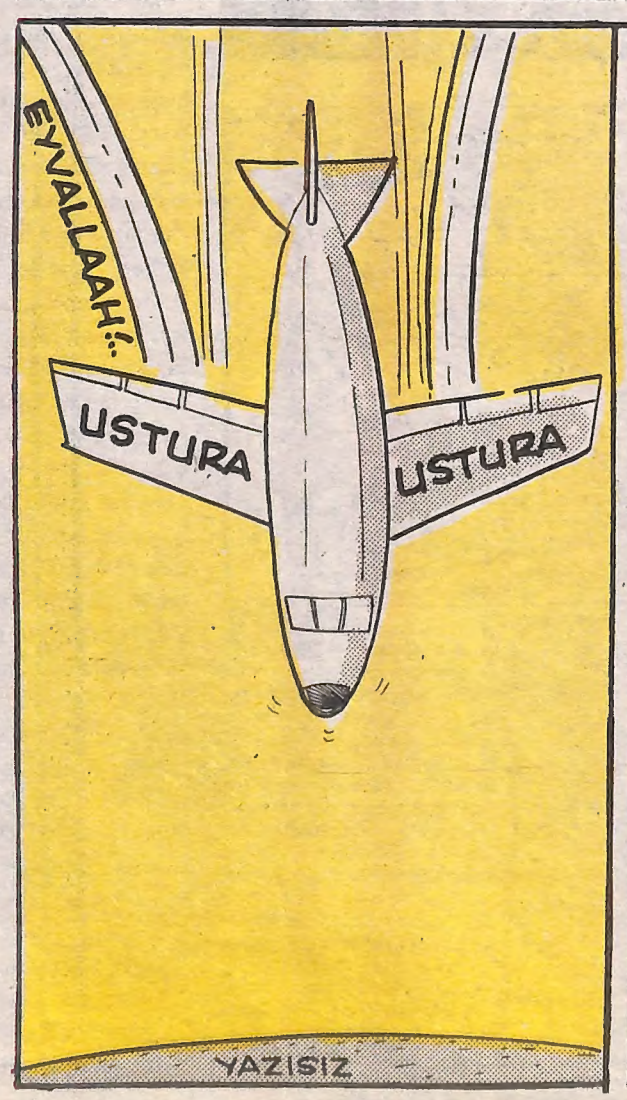

YAZISIZ

BİLGE GEYİK

Ahmet Ercan

BİLİMSALİTE

ERDAL AYKAN

Tivi kanallarında gösterime giren ve yolunu kaybettiği için girdiği gösterimden bir türlü çıkamayan yerli ya da yersiz dizi filmlerin toplumsal yaşantımız başlığı altındaki güncel hayatımıza kazandırması muhtemel öğretilere eğreti bir eleştirisel bakış açısından yola çıkarak yapılası fikir teatilerindeki yerini almasına yardım mahiyetinde öylesine kültürel çalışmalar No: 1 ya da 2 ya da nebleyim işte siz diyin 17.

EFEDERSİNİZ SİZİ NEREDEN TANIYORUM ACABA DEDİ 67 YAŞINDAKİ GENÇ ADAM 2741. BÖLÜMDE 30 YAŞINDA BİR ÇOCUKKEN KAVAL KEMİĞİNİZE TEPMİK ATMIŞTIM DİYE KİKİRDEDİ GENÇ OLMADIĞI HER HALİNDEN BELLİ OLAN GENÇ KIZ SARKAN YANAKLARINA BASIP DÜŞMEDEN AZ EVVEL...

Sen nasıl benim evlenmek üzere olduğum kızla evlenebilirsin baba diye sordu Riç sana ne lan davar dedi babası (yani Erik Forıstır) biz annenle konuştuk anlaştık ve onun sana uygun olmadığına karar verdik bir baba olarak senin üzülmene göz yumamazdım, nitekim kendimi feda ettim de sen hâlâ konuşuyorsun eşşek sıpası. Ay bilmiyordum ki baba sen ne uluymuşsun ki bin dilimi ısırsaydımda acısından tansiyonum yükselip kan şekerimle beraber karaciğerimi alt üst etseydi ver elini öpeyim. Berhudar ol gavat oğlum bari sende git kardeşinin karısını ayart, çocuğunuz erkek olursa adını Erik korsun ya da komposto işte sen bilirsin.

YAPIMCI DEDİ Kİ YANİ BİZ BURADA NASIL BİR DERS VERMEK İSTEDİK HALKA YÖNETMEN YAPIMCIYA BAKTI YAPIMCI KAMERAMANA KAMERAMAN IŞIKÇIYA IŞIKÇI TEKRAR YÖNETMENE BİLMEM DEDİ YÖNETMEN AMA ÇALIŞMALAR BÜTÜN HIZIYLA DEVAM EDİYOR...

Şimdi Ahçımızın kızı olduğunu sandığım Maria benim karım mı yani dedi genç adam üç adet soru işareti duvarlara çarpıp sektikten sonra. Evet oolum beşik ve kertme olayları gündemdeydi o zamanlar diye cevapladı babası konuşurken bıyıklarının genzine kaçmasına engel olamıyordu. Ama Maria'nın senin kardeşin olabilceğini tahmin etmemiştim hiç. Nasıl yani baba ahçımızla sen nasıl olur şeklinde bir sürü kelimeyi gözünü kırpmadan heba etti oğul. Hayır oolum yannış anlama Maria senin öz annenin öz kızı hastanede karıştırmışlar, Maria'yı aynı gün doğum yapan ahçımıza verirken bize de Maria'nın kuvözünü vermişler. Olamaz! Kulaklarına inanamadı genç adam sağ kulağına yemin ettirdikten sonra devam etti 22 yıllık kardeşim Viktorya bir kuvöz müymüş yani bende niye konuşmuyor bu salak diyordum hep. Baba dert dolu bir Hüseyin Peyda repliğine büründü. Bizde o kadar parayı doktorlara yedirdik oolum naapalım kader bu, bi de tıpkı sana benziyo diyolardı. Peki baba annem nasıl şimdi. Oolum metin ol dedi baba oğul ula benim adım Fernando diil mi yoksa diye düşündü sustu his yaptı. Annen bildiğin o kadın annen diil Luiz dayın. Annen Silviya halana kaçınca dayında ameliyatla kadın olmuştu teselli olayı ani bi aşk doordu evlendik. Hayda dedi genç adam Silviya Halam erkek mi yani. Hayır oolum annen erkek oldu ama üzülme sakın biz anlaştık ben kadın olur olmaz evlenip seni de nüfusumuza alıcaz.

YAPIMCI DEDİ Kİ NEYSE BOŞVERİN GİTSİN YÖNETMEN KAMERAMANI ES GEÇİP DİREK IŞIKÇIYA BAKTI BU KEZ IŞIKÇI NEA BRAĞ AYU? DEDİ DÜŞMEDEN AZ EVVEL...

Yüce Yılmaz

Güldeste

Emine Yılmaz

Selamün Aleyküm,
Ne diyeceğimi bilemiyorum, yeni öğrendim. Dergimiz kapanıyor, ama inanamıyorum. Şu camiadan tek bir kişi de mi bizi anlamadı? İşte inanmak istemediğim şey bu; Müslümanların sanatsız, kültürsüz kalmak istemeleri. Yüzlerce zorluğa rağmen, battı batıyor derken, işte bazı büyük(!)lerimizin, kalburüstü insanların ve-sizin gibi seçkin bir azınlığın dışında ki-kalabalıkların basiretsizlikleri sayesinde daha bir çocuk olan Usturamızı kaybettik. İnanın bunları yazarken dahi Usturayı kaybettiğime inanamıyorum. Ben Ustura'yı da, Usturacılarıda kaybetmek istemiyorum! Allah yardımcımız olsun. (Amin).
Not: Emine'nin henüz haberi yok. Nasıl söyleyeceğimi de bilemiyorum...

Yüce...

Mehmet ILHAN

Molla kasım, yaşı arkadaşlarından oldukça geçkin, anlayışı kıtça bir medreseye talebeskidir... Fatih medresesinde 11 senedir icaze alamamaktadır...

YARRABBİ, HABİB'İN HÜRMETİNE ŞU FEHMİMİ AÇ, BANA BİR YOL GÖSTER, AKLIM ALMIYOR...

EYMOLLA KASIM, YİNE DALDIN UMMANLARA HELE ÇIKARTTIĞIN İNCİ MERCANI BİZ DE GÖRELİM...

SÖYLE BAKALIM, EHL-İ SÜNNET AKAİDİNE GÖRE ÂLEM KADİM Mİ, YOKSA HÂDİS MİDİR?.

EEE... ŞEY... MUHTEREM HOCAM, ÇALIŞIRIM AMA KAFAM ALMAZ BİR TÜRLÜ...

YETER!.. AKRANLARIN KADI OLDU, DERSİÂM OLDU, SEN HÂLÂ BURADA EN BASİT MEVZULARI ÖĞRENEMEDİN...

OĞLUM KASIM BÜTÜN KÖYE REZİL OLDUK BURADA ARTIK SANA KİMSE KIZ DA VERMEZ GAYRI, BU SENE DE İCAZENİ ALAMAZSAN BAŞININ ÇARESİNE BAK...

YAHU KASIM, BEN SENİN DERDİNİN DEVASINI BİLİYORUM, SENİN ZİHNİNİ EDİRNEKAPI'DAKİ KÖPEKÇİ HASAN BABA AÇAR...

DEME...

Molla Kasım arkadaşının tavsiyesi ile son bir ümit köpekçi Hasan Baba isimli meczuba doğru yola çıkar...

YARABBİM!. SEN YARDIM ET, İNŞAALLAH HAZRET BANA HİMMET EDER DE İCÂZEMİ ALIRIM...

BABA ERENLERİN MESKENİ ŞU METRÛK KULÛBE OLA HERHÂLDE...

KİMDİR O?

TAK

EY MOLLA KASIM, EVLADIM HOŞGELDİN, BİR MARUZÂTIN MI VAR?.

HASAN BABACIM, ONBİR SENEDİR FATİH MEDRESESİNDEYİM HÂLÂ İCAZE ALAMADIM, KAFAM HİÇBİR ŞEYİ ALMIYOR...

KOLAY EVLÂDIM, BU ÂLEMDE RABBİMİN KUDRETİNİN YETMEYECEĞİ HİÇ BİŞEY YOKTUR. YETER Kİ İSTEMESİNİ BİLESİN...

ŞİMDİ ŞU UYUZ GARİBİ GÖRÜR MÜSÜN?.

GÖRÜRÜM BABA...

ÖP BAKALIM, YÜZÜNÜ GÖZÜNÜ...

AYAKLARINI DA ÖP!.. VE YANIMA GEL...

ÇAT!

ULAN AHMAK! SEN BU KAFAYLA TABİÎ İCÂZE ALAMAZSIN... YIKIL GİT KARŞIMDAN...

Ağlaya ağlaya, söylene söylene köpekçi Hasan babanın viranesinden ayrılan Molla Kasım, ertesi gün müderrisler karşısında sorulan bütün sorulara mükemmel cevaplar vererek hocaları da kendisini de hayretlere düçar eder. Ahsen-i takvim ve Alleme'l Esmâ olan Hazret-i İnsanın kendi hazinesini keşfetmesi için belki de tek bir çamar bile yetebilir...

SON

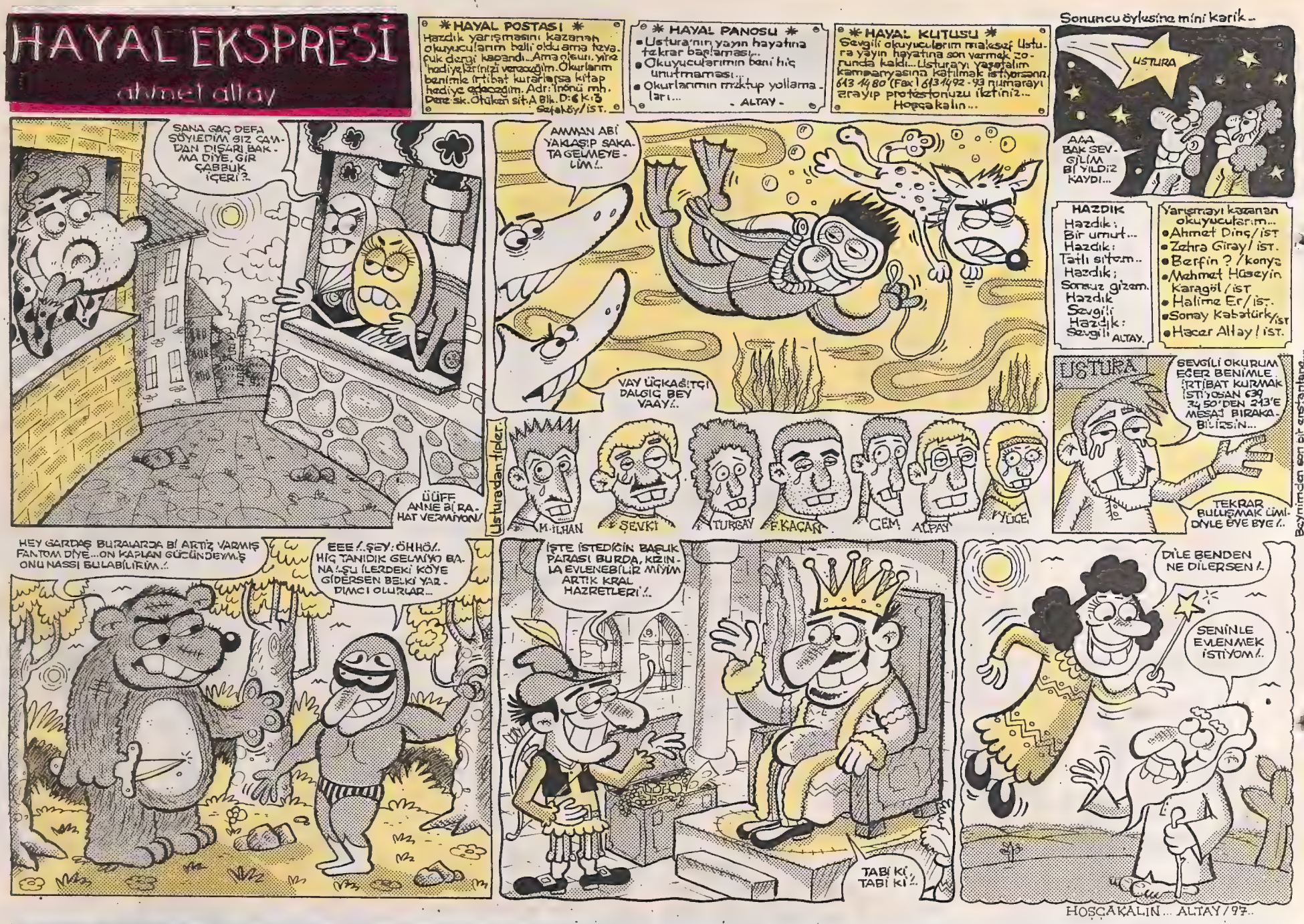

METİN KAÇAN
HARMAN KAPLAN

Bir Türlü Hissetmek

Mutluluğu çeşitli oyunlarla yakalamıştı.

Mutluluk denen illetin sosuz bir kabus olduğunu daha sonra anlayabiliyordu.

Şimdi pürüzsüz, yalnız kalmıştı.

Seyrediyordu caddeyi, o kareli ve çizgili gömleklerin dansını, uzun sarı saçların dalgalı hülyasını, kıvırcık ela gözlerin ateş gibi patlamasını.

Bir volkandır hayat, dışarıya yansıması değildir söylediği; içinde biriktirdiği, kalbimde taşıdığı yüreğin gerçek sızlamasıdır.

Gel ayıralım sözcükleri, bırak yok edelim kararsız imgeler...

Neyse onu yaşayalım

O at diyelim,

Şu at,

Bu aşk,

Buldum ki seni sonunda

Bir paslı cümlenin ilk kasasında yıllarca nasıl yattın orada iki sıcak mevsimin mavilikleri arasında!

Yakaladığını sandığında mutluluk kaçıp gitmiştir, o muhteşem duygu.

Hayatı taa derinden kavrayanların başına böyle felaketler gelir.

Kurtuluşu vardır, gülümsersin ıskalarsın ki hayatı, içinde yaşamadan silüetini gösterirsin farklı iki anlatımı birleştirip monoton bir söylem elde edersin kurnaz, çıkarcı, çakal bir kimlik edinirsin.

Ve inan herşey senin olur Pisliğin teki olursun!

Herşeyin kısmen sahibi pisliğin teki.

"İt soyu" diyelim gel şuna yanında adamlar, karşında yaptığın her espiriye gülen, dangalak-ki bu onların ekmek parasıdır.

Ve geri planda bekleyen avsana yazar, yani kandırılmaya müsait tip!

Sonunda öylesine hırçın bir kasırga başlamıştı ki gök yüzü çehresini değiştirmiş, sokaklar, caddeler, bulvarlar, sisli, apartmanlar; yumuşak ama insanı çileden çıkartan delirmiş bir anaforun içinde kaybolmaya başlamışlardı.

Kasırganın içinde sinsice giren bir aşk tohumu olmasa dünya; o güzelim yumurta patlayıp yok olacaktı.

Öncesi ve sonrası olmayan yaklaştığında varsayımların ötesinde seyreden bu duygu insanoğluna bağışlanmış tek lezzetli tükenmeyen şeker yine tüm felaketlere karşı çıkmıştır.

Üzgün bir aşk tohumu yapay yalnızlıklar adasında kalbimize kondurduğumuz kelebek!

Ah yanıyorum aşkından derin siyahkuğum!

Beklenen koku geldiğinde, aşk hasat istemediğinde, maki düşüne geçildiğinde

Hostes kızların!

Hemşire kızların!

Ve dahi noter kızlarının anlatacak bir şeyleri olduğunda maske takılmış hayatlar daha bir belirgin hale gelince.

Süper gitsin, dudaklarında kalan lezzetli lekeyi.

İlk gençlik yıllarının verdiği şehvetli, komik perdeyi.

Çimenlere uzan! bak nasıl dansediyor bulut ya da şu kağıttan koltuk.(!)

Ne istediğini bilenlerden biri olursan ve sonsuz anlamda istiyorsan sadece onu iste o seni kurtarır.

Hayatın bereketi gecenin kâbusu düşlerin sevimlisidir o. Kimi zaman esmer kimi kez kuzguni siyah ama tamammiyle kor ateşin kostümlü yalnız halidir aşk.

Son.

BİR TAKIM KARİKATÜR ÇALIŞMALARI

TURGAY

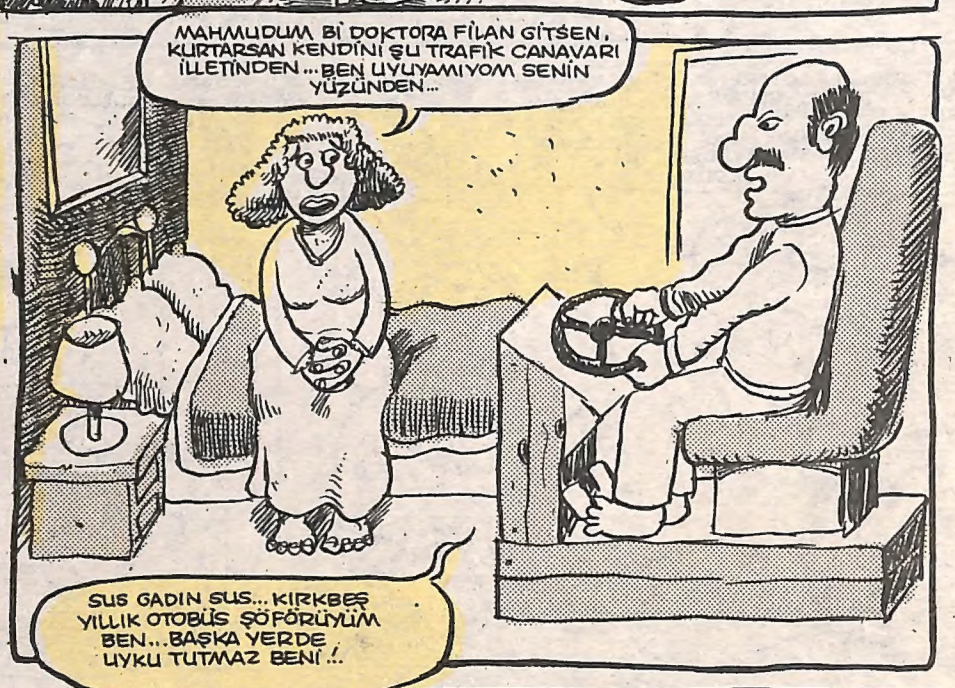

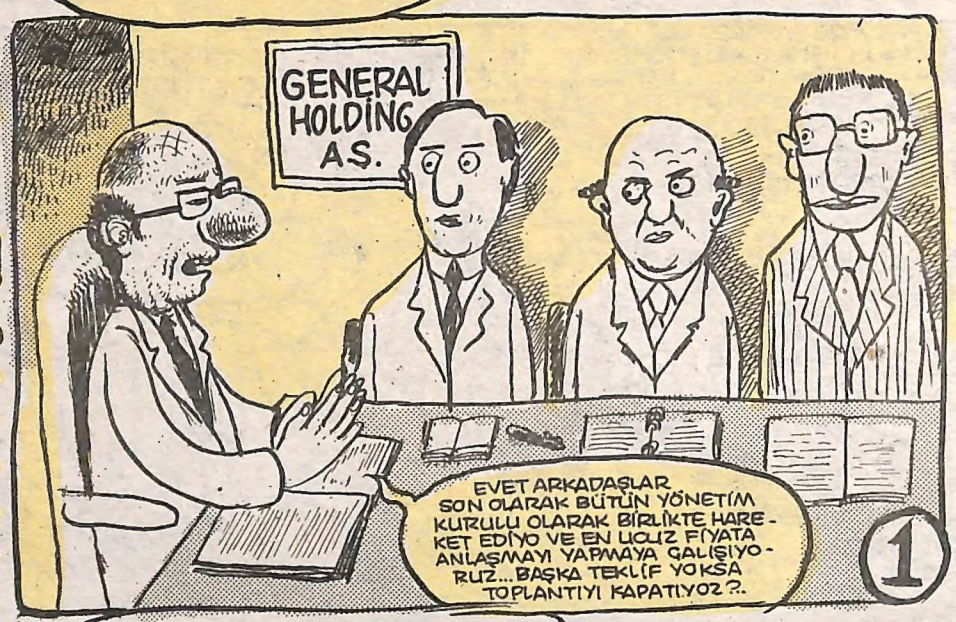

PALA'S PANDIRAS

Sadık PALA

SAFİSİNİR.....

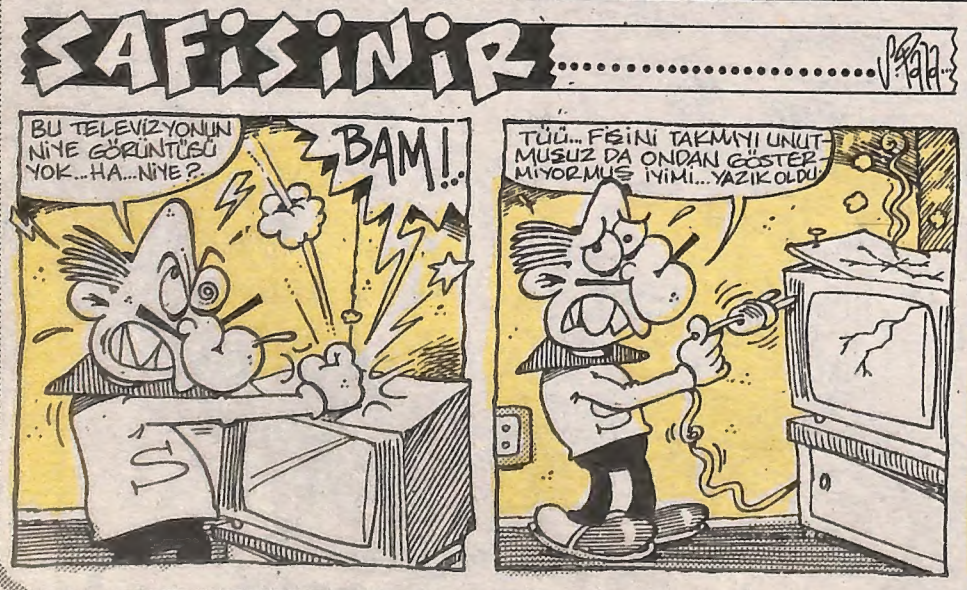

"Cüneyt Arkın ve filmlerini seviyoruz kampanyasına katılmak için adres: 32 sk No 5/A Güzelyalı-İzmir.. Mektuplar biriktikten sonra Cüneyt Arkın'a ulaştırılacaktır... Bu hafta yazanlar: Fatih Seyran/Bursa, Mehtap Babacan/Esra Ece/İstanbul (Ayrıca şekerlere çok teşekkürler) Bir de sevgilerini yollamış işte sevgileri: Askere gidecek olan Mehmetçiklere özellikle Mehmet Can abisine Yüksel Usta'ya Gelin adayı Fatma Yılmaz ve enistesine illede Cüneyt Arkın abisine sevgilerini yollamış, selamlar..

SON SÖZ

Ahmet Altay

Selam eylerim dostlarım...

Çarşamba akşamı saat on buçuk sularında dergiye geldim. İnanın dergiye gelene kadar, ne yazacağım ne yazacağım diye kafamı patlattım durdum. Konu monu yoktu. Dergiden içeri girdim; keşke girmez olaydım. Arkadaşlar; " Acı haber!" diyerek karşıladılar beni. İrkildim! "Ne acı haberi?"... Duyduğuma inanamadım. Duyduktan sonra da inanamadım... Daha bir buçuk saat önce Hasan Kaçan ile telefonda görüşmüştük. Böyle bir şey olsaydı söylerdi ama... Olamazdı böyle birşey; şaka olmalıydı:" USTURA VEDA EDİYORDU OKUYUCUSUNA!"

Evet derginin kapağına baktığınızda size de hayal geldi değil mi? Ağladınız mı bilemiyorum ama; içinizin cız ettiğine eminim. Ne yapalım kader!.. (Bu yazıyı yazmak istemeyip de yazarken, Melek Demir ve Şevki Sayışman ilahi söylüyorlardı, "Göçtü Kervan" ilahisini mırıldanıyor dudakları... Sanki Ustura için söyleniyormuş gibi geliyor bana...Hüzün damlıyor sözcüklerden...)

USTURA kapanıyor sevgili okuyucu ve bu da okuduğun son yazılardan bir tanesi işte... Dört yıl sonunda kapanmak zorunda kalıyor malesef...Nedeni ise maddi olanıksızlık... Daha doğrusu uzun zamandan beri maddi destek verenlerin bu desteklerini çekmeleri... Neden çektiklerini ise bilemiyorum. Yalnız kesin olan birşey varsa o da sanattan zerre kadar anlamıyoruz... Daha ne yazacağımı bilemiyorum. Zaten elimde hiç böyle bir yazı yazmaya gitmiyor. Aklıma şu anda geldi; Ustura çalışanlarının son sözlerini sorup size aktarmak istiyorum.

Fatih Kaçan: Söyleyecek hiç bir sözüm yok...

Yüce Yılmaz: Bizi anlamadınız ya ben ona yanıyorum...

Melek Demir: Çok üzgünüm...

Şevki Sayışman: Bir iki üç topsun...

Alpay Ocak: Bu bir kamera şakası olmalı...

Turgay Tuğsuz: Hoşçakalın...

Mehmet İlhan: Battık aaabi...

Cem Şeker: Disney'e gidiyorum...

Ersin Kutluhan: Çok acaip, çok çok çok acaip sevgili okuyucular...

Ahmet Çağrıcı: Tüh ne! Gitti güzelim ek iş...

Evet sevgili okuyucu; artık veda zamanı... Kim bilir belki birgün yine karşılaşırız... Hoşçakal!...

(**Son dipnot:** USTURA'yı unutma sevgili okuyucu. Yine her yerde sahip çık... Çünkü unutanlar unutulur..)

Solti

* GECENİN BİR YARISI... SAAT 3:04'Ü GÖSTERİYOR... GEMEN, EKMEK, REÇEL, YUMURTA, VE BİSKÜVİ YİYİP ÇAY İÇİYORUZ... BU DERGİ İÇİN SON KEZ ÇALIŞIYORUZ, SON KEZ GEYİK YAPIYORUZ... BU KADRO BELKİ BİR DAHA BİR ARAYA GELMEYECEK AMA BİZ GENE DE ÇALIŞIYORUZ. BİRKAÇ SAAT SONRA SON KEZ PİKAJ YAPILACAK VE USTURA, MİZAH TARİHİNDE DİĞERLERİN YANINA GÖMÜLECEK... 4 YAŞINDA BU ÇOCUK ÖLDÜRÜLDÜ AMA BİRGÜN BELKİ BAŞKA BİR DERGİDE BULUŞURUZ.

ALPAY OCAK

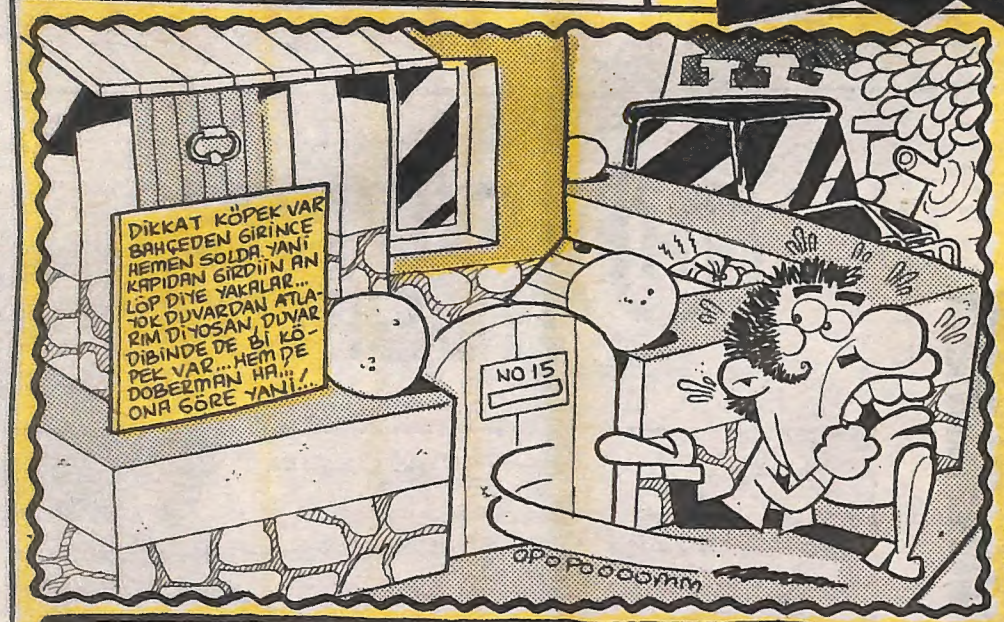

BUNLARI BİLİYORMUSUNUZ?

- USTURA KAPANINCA BURASININ OPEL BAYİSİ OLACAĞINI...
- Bİ KAÇ GÜN SONRA İZMİR'E DÖNECEĞİMİ...
- TUZLA KURŞUNUN BİTMESİNE SEVİNİRKEN DERGİNİN KAPANDIINI DUYUNCA ŞOK OLDUUMU..
- ÇOK YAKINDA GEMİYLE GİDECEĞİMİ VE KARİKATÜR HAYATIMIN DA EN AZINDAN DÖNENE KADAR BİTTİĞİNİ
- ŞU ANDA BAŞKA Bİ DERGİYE GEÇMEYİ DÜŞÜNMEDİİMİ...

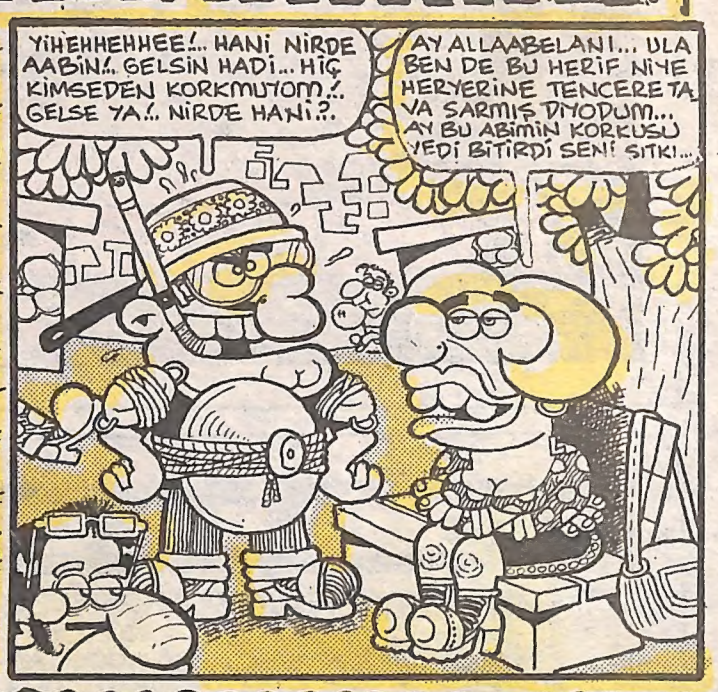

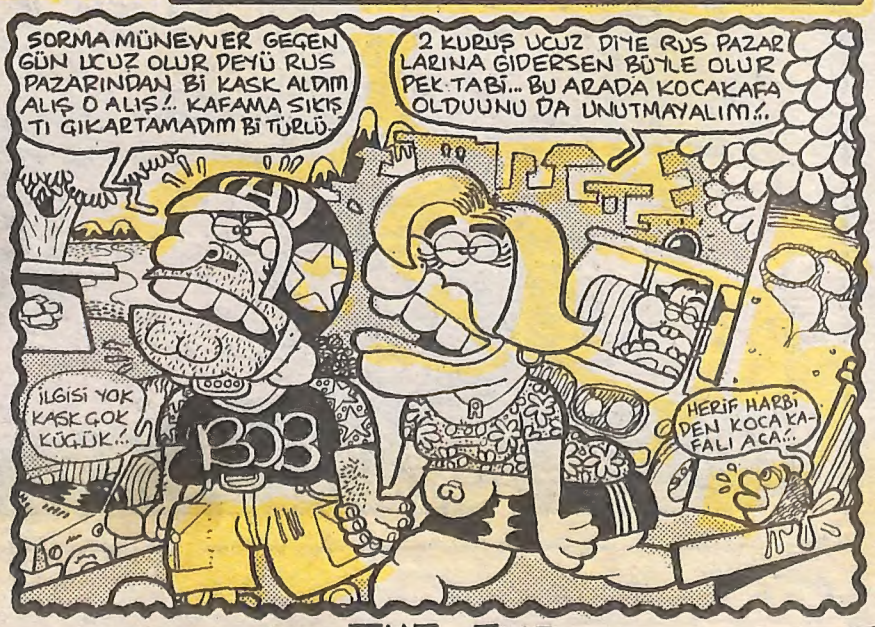

THE END...

UŞTURA KARİKATÜRLÜ İLANLAR

Yeni Şafak

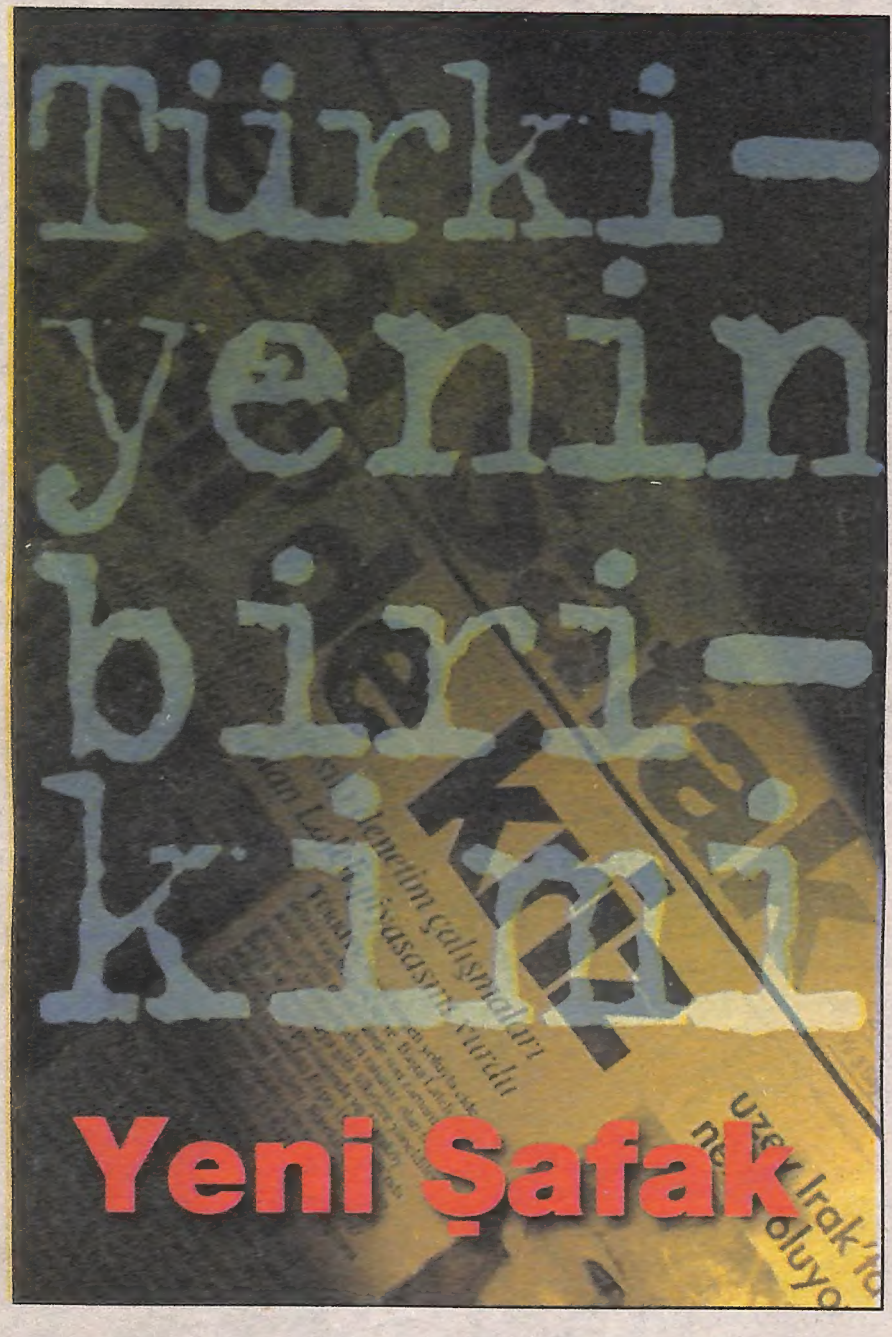

UNIVERS HOSPITAL

DOĞALGAZ AİLESİ

İGDAŞ